

sikkert faa en lignende gavnlige Indflydelse paa Stabiliteten i ovennævnte Handelsskoler Lærerspersonale. Naar de nemlig ikke kunne stille deres Lærere nogen rimelig Pension i Udsigt, ville de i Længden ikke kunne faa eller fastholde de bedste Kræfter, trods det, at de selv ofre lige saa meget paa Pensionen som de private fuldstændige højere Almenskoler, med hvem de i øvrigt sidestilles, idet Undervisningen ved dem regnes lige med Undervisningen ved de højere private Almenskoler ved Beregningen af Anciennet ved Ansættelse ved Statsskolerne (jfr. Lov af 8. Maj 1908 § 1 d.).

Naar vi have ansøgt om 3 pCt., medens de højere private Almenskoler Pensionskasse kun erholdes 2 pCt., ligger det i, at vore Medlemmer fra første Færd have betalt 3 pCt. af deres Gager, og Staten ved de tidligere oprettede Pensionskasser aldrig har givet mindre end det Procentbeløb, Lærerne selv indskød. Hertil kommer endvidere, at der paa Finansloven under Kultusministeriets Budget (§ 21 D. II. g.) er bevilget et særligt Beløb til Supplering af Pensionen. Til dette Beløb have vi som henhørende under det høje Ministerium for Handel og Søfart formodentlig ikke nogen Adgang. Vi have derfor tænkt os at henlægge den ene Procent af Statens Tilskud til et særligt Fond, der navnlig skulde anvendes til Supplering af Pensionen for Lærere, for hvem den ellers f. Eks. ved tidlig indtraadt Invaliditet kun vilde blive ringe, og for Lærere, som allerede var noget til Aars, da Pensionskassen oprettedes, og som derfor, da der her er Tale om Kontoforsikring, ved deres Afgang kun vil kunne opnaa en ringe Pension.

I Øjeblikket er Pensionskassen for Lærere ved Købmandsskolen og Niels Brøcks Handelshøjskole, saa vidt os bekendt, den eneste eksisterende Pensionskasse for Handelsskolelærere her i Landet, men vi vide, at der ogsaa i Provinsen er Interesse for denne Sag, og naar vi have ansøgt om at faa Tilskuddet under de samme Former som de private fuldstændige højere Almenskoler ved Lov af

29. Marts 1904, have vi først og fremmest tænkt paa at faa det gennem en Lov, der gav enhver Skole, der opfyldte de nærmere Regler, som det høje Ministerium maatte fastsætte for Optagelsen i en saadan Pensionskasse, Adgang til at blive optaget deri.“

Andragendet er støttet af Undervisningsinspektøren for de statsunderstøttede Handelsskoler, der i saa Henseende er fremkommen med følgende Udtalelse:

„Der turde endvidere netop nu være særlig Anledning til at søge at virkeliggøre Tanken om en almindelig Pensionskasse for Lærere ved disse Skoler, fordi Lønningsloven af 27. Maj 1908 for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen allerede har haft den uheldige Virkning for Handelsskolerne, at de højere Lønninger ved Folkeskolen har bragt adskillige veltjente Lærere ved Handelsaftensskolerne til at opgive deres Timer ved disse. Det vil derfor være nødvendigt at gøre Lærerstillingerne ved Handelsskolerne mere tiltrækkende, hvis man ikke vil udsætte sig for, at disse helt og holdent maa besættes med unge, uprøvede og hurtigt skiftende Lærerkræfter. I saa Henseende vil Adgang til Pensionering sikkert blive af ikke ringe Betydning.“

Idet Ministeriet mener at kunne tiltræde det i Andragendet og af Undervisningsinspektøren anførte, dog saaledes, at Statskassens Tilskud med Henblik paa Lov Nr. 74 om Tilskud til en Pensionskasse for Lærerspersonalet ved private fuldstændige højere Almenskoler af 29. Marts 1904, nedsettes til to Trediedele af de paagældende Skolers Tilskud, har man fremsat nærværende Lovforslag. Med Hensyn til Lærrelønningerne oplyses, at disse i 1907—08 udgjorde ca. 192,000 Kr. (heraf ca. 93,000 Kr. for de 2 københavnske Skoler, fra hvilke Andragendet er fremkommet). Det bør dog imidlertid ikke overses, at en Del af Lærerne ved Provinsaftensskolerne ere saa løst knyttede til disse Skoler, at det maa antages, at de langt fra alle ville kunne opfylde de Betingelser, der af Ministeriet for Handel og Søfart ville blive stillede for Indtrædelse i Kassen. Under Hensyn hertil har man fastsat en Begrænsning af 4,000 Kr. for Statens Tilskud.